

Βραβείο
Landerneau
2021

Ο Γκασπάρ μέσα στη νύχτα

ΣΕΝΓΚ ΣΟΥΝ ΠΑΤΑΝΑΒΑΝ

Κάτω από τα κόκκινα κεραμίδια ενός σπιτιού γεμάτου θαλπωρή,
ζει ένα μοναχικό αγόρι, ο Γκασπάρ.

Εδώ και ώρα πολλή η πόλη έχει αποκοιμηθεί, αλλά ο Γκασπάρ,
όπως και πολλά άλλα βράδια, μάτι δεν μπορεί να κλείσει.
Το μυαλό του ταξιδεύει.

Ωστόσο, ακόμη και οι πιο θαυμαστές περιπλανήσεις
κάποτε τελειώνουν, κι έτσι ο Γκασπάρ ξαπλώνει
στο κρεβάτι του κάτω από τα σκεπάσματά του.
Πολύ θα ήθελε βαθιά να κοιμηθεί, να ονειρευτεί...

Όμως, το σκοτάδι της νύχτας, κατάμαυρο, τον ύπνο διώχνει.

Ο Γκασπάρ σκέφτεται πως έχασε τον αγαπημένο του βόλο,
αναρωτιέται τι υπάρχει πέρα από το άπειρο, ποια τέρατα
κρύβονται μες στο σκοτάδι... Μα τι θόρυβος είναι αυτός;

Προφανώς στον Γκασπάρ δεν αρέσει καθόλου η νύχτα.
Τη βαριέται και τον τρομάζει.

«Αν είχα έναν φίλο τουλάχιστον, έστω και μικρούλη...»
λέει αναστενάζοντας ο Γκασπάρ.

Ξαφνικά, μες στο σκοτάδι, μια φωνούλα
ακούγεται: «Καλησπέρα, με φώναζες;».

Ξαπλωμένος στο κρεβάτι του,
ο Γκασπάρ περιμένει να αποκοιμηθεί,
αλλά ο ύπνος δεν τον παίρνει.

Η νύχτα τον τρομάζει λίγο,
οι σκιές ποιος ξέρει τι κρύβουν,
κάθε ήχος εγκυμονεί κινδύνους...
Είναι ολομόναχος μες στο σκοτάδι,
ώσπου εμφανίζεται μια ποντικίνα
που θα προσπαθήσει να τον βοηθήσει
να καταλάβει τι σημαίνει φιλία.

Μια νυχτερινή περιπέτεια
που επιφυλάσσει πολλές εκπλήξεις...

